श्रवाधानं हेतुः प्रद्वात्यागञ्च हेतुमान् श्रसिकिङ्गिमिलं किया २१ धर्गः
तिप नी भृते एक श्रवानाधानिक्रयायास्ति हृद्धाधानीपनि
पातादितपित्तर्गम्यते त्रथवा नाहमवक्तव्ययामि चिददं पर गृही
वितायाश्री प्रवेशशोधनं युक्तं न्याव्यं तत् भवान् किं चित्रम
करियत् विसायनीयं छतवान् एवं राज्ञः कस्य व्यवस्थार्थं विशेषे
प्रवर्त्तनात् श्रनवक्ष्यमर्पयारिकं हत्ते उपीत्य वापिश्व व्यात्कं हत्त
मनवक्षुतिस्य चिङ्गिमित्तं तिसिकिङ्गिमित्ते क्रियातिपत्ती भृते
एक श्रव चित्रीकरणिक्रयायाश्रतिपत्तिस्तिहस्थाचित्री
करणस्थोपनिपातादितपत्तिर्गम्यते पदि भवान् परीच्य सीतायाः
परिग्रहणमकरियात खोकोऽपि तथाकरियत् ॥ १४॥

नामोच्छामेत्यादि। यदि भवानि इ वक्षी सीतां नाधास्तत् भण् न धारितवान् तदा तस्तां मद्भां वितर्भ वयमपि न मीच्छाम न मृत्तवनाः त्रत्र धार्वर्थस्थानिष्यक्ति व्वाद्याते ददं किम्बा चित्रं किमास्य्ये यद्भवान् युक्तमकरिष्यत कृतवान् युक्तकरणलेन चित्रोकरणस्थानिष्यक्तिः॥१४॥

प्रावित्तिष्यन्त चेष्टाश्चेदयाथातथ्यवत्तव। अनुगास्ये त्वया लोके रामावर्त्धस्तरा ततः॥१५॥

प्रधानानुया थिला से किस्ति दर्भयना ह प्रावित्तियाने त्यादि। ज॰स॰ चेद्यदि तव से कियवस्थाका रिणसेष्टाः कर्माणि अयाधातय्यवत् यथाऽज्ञाना असमी स्थका रितया प्रवर्त्तने तद्यावर्त्तियन तथा